

nedostatečné. Okolnost, zda žalovaný věděl o vyhlášení kontumace psů v obcích H. a S., jež se stalo podle zjištění soudu své stolice dne 15. října 1929, tedy téhož dne, kdy byla žalobkyně psem pokousána, není rozhodná, neboť žalovaný, jak dovoděno, již z chování psa musel pojeti podezření, že u psa není vyloučena možnost vypuknutí vztekliny, neboť sám udal — jak zjistil odvolací soud — že pozoroval, že pes u něho málo žral a kousal boudu (o příznacích této choroby viz poučení v příloze III., odst. 8 k § 17 zákona ze dne 6. srpna 1905, čís. 177 ř. zák. a prováděcího nařízení čís. 178/1909 ř. z.). Předpis § 1320 obč. zák. nestanoví ručení za výsledek, nýbrž ručení za zavinění, ale s přesunutým břemenem průvodním v ten rozum, že chovatel zvířete musí dokázati, že pečoval o potřebné opatření neb o potřebný dozor. Žalovaný důkaz ten nepodal a proto uznaly nižší soudy právem, že důvod žalobního nároku jest po právu. Dekrety dvorské kanceláře ze dne 11. ledna 1816, sv. 44, str. 2. sb. pol. zák. a ze dne 16. března 1837, sv. 65, str. 94 sb. pol. zák. ustanovují povinnost majetného vlastníka vzteklého psa k náhradě útrat léčebných bez ohledu na zavinění. Předpisy ty, jak bylo dovoděno již v rozhodnutí čís. 5603, 10.178 sb. n. s., sledovaly jen účel stanoviti pro případ škody způsobené vzteklým psem výjimku ze zásady § 1320 obč. zák. v původním doslovu, že totiž v tomto zvláštním případě měl ručiti majetný vlastník psa za výsledek bez ohledu na vinu, a právem proto posoudil odvolací soud souzený případ podle § 1320 obč. zák., na němž jest žaloba založena.

Čís. 12023.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Předpokladem povolení prozatímního opatření k zajištění zdržovacího nároku jest, by osvědčeny byly právní skutečnosti, připouštějící možnost, že nárok ohrožené straně přísluší.

Jde o takovou skutečnost, pohrozil-li dodavatel nití některým svým odběratelům, že zastaví dodávky nití, nepodepíší-li revers, že nebudou ruské nitě kupovati a ve svých obchodech prodávati.

K námitce dodavatele, že šlo na jeho straně o nutnou a spravedlivou a proto také o přípustnou obranu, nelze přihlížeti, ježto by se tím předbíhalo rozhodnutí sporu.

(Rozh. ze dne 22. října 1932, R I 790/32.)

Podavši žalobu podle zákona proti nekalé soutěži navrhla žalobkyně, by jí bylo povoleno k zajištění jejího nároku ze žaloby pro nekalou soutěž proti žalovaným prozatímní opatření toho obsahu, že žalovaní jsou povinni rukou společnou a nerozdílnou zdržeti se jakýchkoliv činů a projevů, jimiž zakazují svým odběratelům odběr ruských nití, jakož i veškerých činů a projevů, směřujících ku provádění bojkotu proti odběratelům ruských nití, a žalovaní nechť vyhoví ihned shora uvedenému příkazu, jinak jim soud uloží k návrhu strany žalující peněžitou pokutu a nařídí jim, by dali jistotu za škodu způsobenou dalším jednáním proti příkazu. Soud své stolice zamítl návrh žalobkyně na povolení

prozatímního opatření, rekursní soud prozatímní opatření povolil. Důvody: Prvý soud, zamítнув návrh žalobkyně na vydání zatímního opatření, vycházel z toho názoru, že postup žalovaných, v němž žalobkyně spatřuje nekalá jednání podle § 1 zák. o nekalé soutěži, nepřekročuje meze nutné obrany vzhledem k zhoubnému vlivu dovozu a prodeji ruských výrobků za ceny dumpingové a vzhledem k nedostatku ochrany tuzemského průmyslu a obchodu státem. Následkem toho nepokládal první soud nárok na zdržení se nekalého jednání za dostatečně osvědčený a zatímní opatření následkem nedostatku jeho předpokladů nepovolil. Tím však první soud rozhodl již ve věci samé. Prvý soud měl, rozhoduje o návrhu na vydání zatímního opatření, jen uvažovati o návrhu žalobkyně a o výsledcích osvědčovacího řízení, nesměl však hleděti k obránám a námitkám žalovaných, jež směřovaly proti žalobnímu nároku a dotýkaly se věci hlavní. Bylo tudíž, přihlížejíc k návrhu žalobkyně a k zjištěnému postupu žalovaných uvažovati o tom, zda jsou splněny předpoklady zatímního opatření podle § 381 ex. ř., aniž se smělo předbíhati rozhodnutí věci hlavní. K zamítnutí návrhu mohl podle právě řečeného přijíti první soud, kdyby byl na základě právě uvedených úvah pokládal za vyloučeno, že by mohlo býti vyhověno žalobě, pokud se týče kdyby byl pokládal zamítnutí žaloby zdržovací na základě hořejších úvah jediné za možné. Této jistoty však, jak ještě bude prokázáno, tu není, neboť soudíc podle zjištěného postupu žalovaných a obsahu dopisů, jimi zaslaných, jak se jeví soudu na první pohled, bez projednání hlavní věci, není již předem vyloučeno, že soud, rozhoduje o žalobě, nedojde-li ještě k dalšímu přednesu a k dalším zjištěním, neuzná, že postup žalovaných spadá pod jednání proti dobrým mravům soutěže podle § 1 zák. o nekalé soutěži (čís. 8193, 9665 sb. n. s.). Podle návrhu žalobkyně jest nekalé jednání a postup žalovaných spatřovati v tom, že žalovaní ústně i písemně pohrozili některým odběratelům nití žalobkyně, že zastaví veškeré dodávky svých nití (žalovaných), nepodepíší-li písemný revers, že nebudou ruské nitě kupovati a ve svých obchodech prodávati, čímž žalobkyně, která obchoduje s ruskými nitěmi, jest ve své existenci těžce ohrožena, ježto její zákazníci upustí od dalšího odběru jejích ruských nití. Toto jednání, pokud se týče tento postup osvědčila žalobkyně korespondencí, z níž vysvítá, že žalovaní pohrozili odběratelům svých i ruských nití, že zastaví veškeré další dodávky, nepotvrdí-li tyto odběratelé, že nepovedou již dále ruské nitě. Směřovalo tudíž jednání žalovaných očividně k odstranění nepohodlné soutěže pohružkou bojkotu. Jest sice správné, že pohružka bojkotem není o sobě a za všech okolností nekalým jednáním, ale v souzeném případě bylo používáno této pohružky k tomu, by odběratelé výrobků žalobkyně a žalovaných byli tímto způsobem donuceni k tomu, by výrobky, se kterými obchodovala žalobkyně, již nekupovali a byli získáni jen pro odběr výrobků žalovaných. Nemůže býti pochybnosti, že se zjištěným postupem žalovaní, nepřihlíží-li se k jejich obránám a námitkám, jež se týkají věci hlavní a ke kterýmž při rozhodování o zatímním opatření nelze bráti zřetel, dostali v rozpor s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým poškoditi soutěžitele, t. j. obchodníky s ruskými nitěmi, k nimž patří žalobkyně jako majitelka generálního zastoupení ruských nití (§ 1 zák.

o nekal. soutěži). Je tudíž nepochybné, že soud na základě těchto skutečností nemohl míti za vyloučeno, že by mohlo býti žalobě zdržovací vyhověno. Z toho důvodu nemohl soud dojíti k zamítnutí návrhu na vydání zatímního opatření, nemaje nárok žalobní za dostatečně osvědčený. Jest dále zkoumati otázku, zda žalobkyně osvědčila mimo nárok i ohrožení ve smyslu § 381 ex. ř.; i na tuto otázku jest odpověděti kladně. Je samozřejmé, že by dalším pokračováním v postupu žalovaných, jak byl shora osvědčen, mohlo vždy více odběratelů ruských nití bojkotem žalovaných býti donuceno k tomu, by již ruské nitě od žalobkyně nekupovali, čímž by žalobkyně byla velmi těžce ve své existenci poškozena i ohrožena. Jest tudíž navrženého zatímního opatření třeba, by byla odvrácena hrozící nenahraditelná škoda (§ 381 čís. 2 ex. ř.).

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu firmy Sch. a zamítl co do této žalované návrh na vydání prozatímního opatření; dovolacímu rekursu ostatních žalovaných vyhověl částečně a změnil napadené usnesení v ten způsob, že tito žalovaní jsou povinni rukou společnou a nerozdílnou zdržeti se jakýchkoliv činů a projevů, jimiž zakazují svým odběratelům odběr ruských nití, pod podmínkou, že žalobkyně dá za všechny újmy žalovaným tím působené jistotu, složíc 30.000 Kč u soudu šekovým výplatním lístkem; než bude vykázáno, že jistota byla dána, nepočne se s výkonem opatření; jinak zůstává usnesení rekursního soudu, z něhož se vypouští věta »jakož i veškerých činů a projevů směřujících ku provádění bojkotu proti odběratelům ruských nití«, nezměněno.

D ů v o d y:

V zásadě posoudil rekursní soud věc správně. Jde zatím jenom o prozatímní opatření, k němuž dostačí, by uplatněný a ohrožený nárok byl osvědčen, to jest, by osvědčeny byly právní skutečnosti, připouštějící možnost, že nárok ohrožené straně přísluší. Takovou skutečností je v souzeném případě, že žalované firmy ústně i písemně pohrozily některým odběratelům nití žalobkyně, že zastaví dodávky svých nití, nepodepíší-li revers, že nebudou ruské nitě kupovati a ve svých obchodech prodávati. I kdyby šlo jen o obranu na straně žalovaných, lze přece jen míti za to, že jednání žalovaných směřovalo k odstranění nepohodlné soutěže nátlakem na odběratele a že si tím žalované firmy v hospodářském styku chtějí zjednati přednost na úkor žalobkyně, že tedy jde o jednání, které by mohlo býti v rozporu s dobrými mravy soutěže. To stačí k opodstatnění návrhu na prozatímní opatření a k tomu, aby mu bylo vyhověno, pokud ovšem jednání takové u té které žalované je osvědčeno. V této příčině jest dáti za pravdu žalované firmě Sch., že z korespondence, které se dovolává napadené usnesení, není patrné, že se i tato žalovaná takového jednání dopustila. Proti ní není nárok zdržovací osvědčen, pročež bylo dovolacímu rekursu vyhověti. K námitkám ostatních žalovaných, že šlo na jejich straně o nutnou a spravedlivou, proto také přípustnou obranu, a že proto jejich jednáním dobré mravy soutěže nebyly porušeny, nelze přihlížeti, protože by se předbíhalo rozhodnutí sporu. Jenom, kdyby věc od samého počátku byla tak jasná, že

by již nyní bylo patrné, že již podle skutkového děje žaloby uplatňovaný nárok zdržovací žalobkyni nepřisluší a že tudíž spor nemůže dopadnouti jinak než zamítnutím žaloby, bylo by návrh na prozatímní opatření zamítnouti. Tomu však v souzeném případě tak není. Dovolacímu rekursu těchto žalovaných bylo však vyhověti, pokud jde o příkaz, by se žalovaní zdrželi také »veškerých činů a projevů směřujících k provádění bojkotu ruských nití proti odběratelům ruských nití«, jednak proto, že k účinné ochraně žalobkyně stačí zatím již to, co bylo žalovaným uloženo v první větě, jednak i proto, že zákaz obsažený v druhé větě o provádění bojkotu je ve svém významu i rozsahu široký a neurčitý, a bylo tedy tuto větu vyloučiti. Se zřetelem k povaze případu bylo podle § 390 ex. ř. k ochraně zájmů žalovaných uloženo žalobkyni složití přiměřenou jistotu, ač zdržovací nárok byl osvědčen.

Čís. 12024.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Zákonem proti nekalé soutěži mělo dojíti ochrany co do zevních zařízení podniku nebo závodu jakékoliv, třebas jako známka nezapsané faktické starší užívání proti třebas zapsanému mladšímu označení podobného neb i stejného obsahu.

(Rozh. ze dne 22. října 1932, Rv I 734/31).

Firma »Bohemia«, Keramische Werke A. G. v Nové Roli, domáhala se na firmě P., továrně na porculán v Ostrově, by bylo uznáno právem, že žalovaná jest povinna zanechatí užívání slova Bohemia na svých výrobcích a nedávati do prodeje výrobky tímto jménem neoprávněně označené, označení na hotovém zboží odstraniti nebo, není-li to možné, zboží neprávem značkou Bohemia označené zničiti in eventum, by bylo nařízeno žalované připojiti k označení Bohemia stejným písmem dodatek Made in. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Žalobkyně vytýká neprávem neúplnost řízení, ježto nebyl připuštěn důkaz znalcem z oboru obchodu s porculánem. Odvolatelka to, i nutnost dalších neprovedených důkazů dopisy, znaleckých svědků a jejich výslechem, dále výslechem svědků a předloženými listinami o tom, že se firemní jméno žalobkyně »Bohemia« u odběratelů vžilo a že došlo skutečně k záměnám, odůvodňuje poukazem k tomu, že slyšený znalec Dr. W. nic neudává o skutečných poměrech, ba že na otázku zástupce žalující strany, zda se žalobkynina značka »Bohemia« u odběratelů vžila, prohlásil, že o tom nemůže dáti odpověď. Přes to, že sama žalující strana dala znalci takovouto otázku, vytýká dále odvolání znaleckému posudku, že se zabývá zaměnitelností značek, ač tato zaměnitelnost nemá s předmětem sporu nic společného. V tom lze odvolání dáti za pravdu, že tyto věci nemají nic společného, neb aspoň věc nerozhodují, neboť § 11 zák. o nek. soutěži chrání se za příznačné platící zevní označení, stejně jako jméno nebo firma závodu nebo podniku, a podle motivů zákona mezi zevnější označení patří právě i ochranné známky. Věc tato však nerozhoduje spor, poněvadž se tu ne-